

tøgterne for den forøgede Trafik, som det vilde medføre, vilde Udgifterne til Anlægget og Driften af en Holdeplads ved Hersfølge let atter indvindes. Jeg skal samtidig anbefale Anlægget af en Holdeplads, som der ogsaa ved Samraad er forhandlet om, nemlig en Holdeplads ved Frederikszund mellem Slagelse og Sorø og ligesaa af en Holdeplads ved Fjennesløv mellem Sorø og Ringsted. Der er, efter at den sjællandske Jernbane for saa mange Aar siden er bleven anlagt, her dog saa langt som ca. 2 Mil imellem Stationerne, og det vil derfor have overordentlig stor Betydning for de tilgrændsende Egne at faae Holdeplads til Hjælp for Affættningen af deres Produkter. Der er allerede, saa vidt mig bekjendt, anlagt et Skiftestor imellem Ringsted og Sorø, hvor Togene holde, og det vil derfor blot være en yderligere Udvikling deraf at anlægge en Holdeplads derude. Det vilde forbedre Trafikforholdene for vedkommende Egn i overordentlig høi Grad, og jeg vil derfor haabe, af en fornøjet Konference imellem den ærede Minister og Finantsudvalget mellem 2den og 3die Behandling maatte sætte Frugt ved en Vædring til Oprettelsen af de Holdepladser, som jeg har omtalt. Det maa maasse være mig tilladt i Forbindelse hermed at omtale Nr. 230. Der har ved Henvendelse til den høitærede Indenrigsminister fra Finantsudvalgets Side været forespurgt, hvorvidt man var kommen med en vestjællandsk Bane mellem Slagelse og Næstved. Som Medlem af den paagældende Kommission skal jeg tillade mig at oplyse, at det endnu ikke er bestemt, hvor Stationerne skulle ligge mellem Slagelse og Næstved, paa Grund af, at der var nogen Uoverensstemmelse eller i alt Fald nogen Tvivl til Stede om, hvorvidt man skulde lade Sidebanen udgaa fra Dalmoose eller fra Hyllested, og at Sagen derfor blev udsat, indtil man gennem Forarbejdelse kunde faae noiere Oplysninger om, hvorvidt Sidebanen skulde udgaa fra det ene eller det andet Sted. Jeg vil tillade mig at forespørge den ærede Indenrigsminister desangaaende. Jeg har i alt Fald haft den Mening, at det ifølge Loven var givet, at Stationen skulde ligge ved Dalmoose, og at Retningslinien ifølge den Skrivelse, som fra den høitærede Minister er kommen til Sorø Amtsråd om Fordelingen af Tilskudene, skulde gaa fra Dalmoose Vest om Høve. Hvorvidt denne Retningslinie senere kunde lade sig ændre af Kommissionen, har jeg haft nogen Tvivl om. Der er et andet Spørgsmaal, som jeg skal tillade mig at henvende Opmærksomheden paa og bede den høitærede Indenrigsminister besvare. Jeg

har med Hensyn til denne Jernbane reist Tvivl i Kommissionen om, hvorvidt Anlægget af et militært Spor ved Næstved var medindbefattet i Anlægget af Slagelse—Næstved—Stjelsør Banen. Jeg har ikke kunnet finde Noget derom i Loven, der staar kun nævnt en Slagelse—Næstved Bane med Sidebane til Stjelsør. Jeg har altsaa reist Tvivl om dette Spørgsmaal i Kommissionen, men har ikke kunnet faae det besvaret tilfredsstillende, og jeg forespørger derfor nu den høitærede Indenrigsminister, om dette militære Spor fra Madsnedjund Banen til den påtænkte Bane mellem Slagelse og Næstved er medindbefattet i Loven, eller det anlægges paa forventet Tillægsbevilling.

S. Sørensen: Det er i Anledning af Nr. 199 under § 26 angaaende et Samraad om en bedre Vædring om Forholdene ved Nymindegab, at jeg skal tillade mig at tage Ordet et Døielik. Ogsaa jeg skulde altsaa ud at fiske. Jeg vil bede Thinget undskyldte, at det i Dag saa meget faar os Bestynder at høre, idet vi anbefale denne Sag. Jeg tror imidlertid, at vi med Rette kunne gjøre Fordring paa at blive hørte. Det er ret eiendommeligt, men just ikke videre glædeligt, naar jeg oftere en hel eller en halv Mils Gang fra mit Hjem kan tælle indtil 500 engelske Fiskerkræver, der ligge saa nær ind imod Land, at jeg kan se baade Masterne og Lovværk paa dem, og imellem dem seiler en mægtig Dampet, som tager den rige Fængst om Bord og bærer den til England; det er Millioner af Kroner, som der saaledes føres bort fra os, og jeg tror, at vi skulde se at hjælpe til, at vi kunne faae nogle af dem herhjemme. Vi, og navnlig Landboerne, klage jo over de daarlige Tider, og jeg mener derfor, at man bør rette Opmærksomheden herpaa. Det bliver aldrig daarlige Tider for Havet; der ere Konjunkturerne ikke op og nedadgaende, Fiskeynglen tiltager med en utallig Mængde Aar efter Aar, selv om man fisker nok saa meget. Havet taaler baade Regn og Tørveir, og der er altid Noget for en raft modig Mand at bruge sine Hænder til. Men det er jo saaledes, at derovre paa Vestkysten er der i lange Tider ikke blevet taget ordentligt fat paa at hjælpe Fiskerne frem. Det er særlig Forholdene her ved Nymindegab, som jeg ogsaa med nogle faa Ord skal tillade mig at fremhæve. Det aadne Hav udenfor Nymindegab er jo den bedste Fiskeplads ved Vestkysten, dette bevises ved, hvad jeg før gjorde opmærksom paa den store Mængde fremmede Fiskere, særlig engelske, men ogsaa tyske, de saakaldte Blankefiskere, som man kan opdage der paa Fi-